

De Kapitalisten, de maatschappij controleren

[nederlands - dutch - الهولندية]

revisie: Yassien Abo Abdillah

bron: www.expliciet.nl

Kantoor voor da'wa Rabwah (Riyad)

2014 - 1435

IslamHouse.com

Islam voor iedereen

الرأسماليون والسيطرة على المجتمع
« باللغة الهولندية »

مراجعة: ياسين أبو عبد الله

الناشر: www.expliciet.nl

2014 - 1435

IslamHouse.com

Alle lof behoort aan Allah.

(Dit artikel komt niet overeen met onze basisgedachten maar vanwege de objectieve en nauwkeurige studie met betrekking tot de staat in het oog van het kapitalisme, vonden wij het interessant en relevant voor de lezers.)

Deel 1: De welvaartsstaat

In de moderne maatschappij, wordt de term 'staat' in verschillende contexten gebruikt. Veel voorkomend zijn termen als 'de welvaartsstaat' of 'staatsinterventie', om bvb. verlieslatende bedrijven te steunen. Dit verwijst naar een centrale voorziening door de regering van een infrastructuur, een kader voor de ontwikkeling van de maatschappij. Maar zelfs een voorziening als de welvaartsstaat draagt in zich de kenmerken van een klassenmaatschappij. De vele diensten en voordelen werden toegestaan door de kapitalistische klasse omdat die, vooral in tijden van volledige tewerkstelling, nood had aan een gezonde, makkelijk uit te buiten bevolking. Men deed deze toegevingen ook, vooral na WO.II, uit vrees voor bewegingen van de arbeidersklasse. De staat is steeds een voorwerp van conflicten geweest. De arbeidersklasse ziet de welvaartsstaat als een

noodzakelijk veiligheidsnet, dat instaat voor een minimum aan gezondheid, onderwijs en zekerheid. De kapitalisten gebruiken deze voorziening om arbeiders te laten gehoorzamen bvb. door het intrekken van uitkeringen aan stakers. Ze gebruiken het ook om ideologische redenen, bvb. de aanvallen op alleenstaande ouders of de vernederende, repressieve tussenkomsten en beschuldigingen van werkonwilligheid bij langdurige werklozen. Zo proberen ze hun eigen falen in de schoenen van hun slachtoffers te schuiven en het vertrouwen van bepaalde lagen van de klasse te ondermijnen om te vechten voor hogere uitkeringen.

Tegelijkertijd was er een staatsinterventie nodig om de privé-industrie te verzekeren van goedkope voorzieningen zoals gas, elektriciteit en transportinfrastructuur om hun winsten te maximaliseren. Die voorzieningen zijn natuurlijk ook belangrijk voor de kwaliteit van het leven van de arbeidersklasse.

Maar de belangrijkste betekenis waarin marxisten de 'staat' gebruiken is om de instellingen te definiëren te omschrijven waarmee de klasseheerschappij wordt in stand gehouden. We leven in een klassenmaatschappij waar de heersende klasse niet de belangen van een hele bevolking vertegenwoordigt, maar waar een

minderheid z'n macht en privileges handhaaft door de meerderheid uit te buiten. Deze minderheid moet de meerderheid ervan overtuigen deze situatie te aanvaarden. Ze doet dit gedeeltelijk door haar controle over de ideeën, bvb. door haar bezit van de massamedia, haar algemene controle over onderwijs en andere instellingen. Ze trachten mensen te overtuigen dat hun systeem de enige en beste manier is om de maatschappij te organiseren, ze stellen het voor als 'natuurlijk'. Maar hun ideeën en systeem botsen met de belangen van de arbeidersklasse. Als de arbeidersklasse bvb. geloof hechtte aan het nieuws en de politieke commentatoren ernstig nam dan zou ze nooit tot staking overgaan. Als er toch tot actie wordt overgegaan zet de heersende klasse de politie in of de rechtbanken en soms zelfs het leger!

De kapitalisten hebben een speciaal apparaat nodig om te verzekeren dat hun klasse-heerschappij wordt voortgezet. De kern van de staat, het deel waarop men terugvalt om de heerschappij te verzekeren wanneer alle andere middelen in gebreke blijven, is het repressieapparaat: de politie, de rijkswacht, het leger, de rechtbanken en parketten en de verscheidene inlichtingendiensten zoals de Staatsveiligheid. (Engels omschreef de staat als in laatste instantie 'een orgaan van gewapende mannen').

Deel 2 : Heeft de staat altijd bestaan?

Als je zou moeten kiezen om één marxistisch boek te lezen, lees dan Lenin's boek "Staat en Revolutie". Lenin legt uit dat de staat verscheen toen de maatschappij voor het eerst verdeeld werd in tegengestelde klassen. Eeuwenlang hebben mensen in egalitaire maatschappijen geleefd. Marx en Engels beschreven dit als 'primitief communisme', waar alle mensen afhankelijk waren van elkaar en samenwerking het belangrijkste maatschappelijke principe was. Door de stijgende arbeidsproductiviteit begon de maatschappij echter een overschot te produceren bovenop de noodzakelijke behoeften. Deze overschot of 'meerproduct' creëerde de voorwaarden voor een klassenmaatschappij. Een minderheid ging zich het meerproduct toe-eigenen om het vervolgens te controleren en beschermde haar aanspraak erop met geweld. De klasse met de economische dominantie en macht, de heersende klasse, creëerde de staat om zichzelf te beschermen, haar tegenstanders te onderdrukken en vervolgens te verzekeren dat haar wil wordt uitgevoerd. Dit is een belangrijke opmerking omdat het omgekeerde ook waar is. Wanneer klassen zelf verdwijnen, omdat een klassenloze socialistische maatschappij ontstaat, zal diezelfde macht niet langer

nodig zijn. Om het met Marx te zeggen: de staat zou beginnen "afsterven". De klassenmaatschappij gebaseerd op privé-bezit van de productiemiddelen heeft verschillende vormen aangenomen. Wanneer de burgerij in Engeland zich rond 1640 begon te ontwikkelen, moest zij een burgeroorlog voeren tegen de bestaande feodale staten om een nieuwe staat te vestigen die haar eigen, kapitalistische, klassebelangen zou dienen. Zij werd de nieuwe heersende klasse.

Deel 3: Vormen van Kapitalistische staten

De typische hedendaagse staatsvorm in de ontwikkelde kapitalistische landen is die van de burgerlijke democratie. Regeringen worden verkozen door algemene verkiezingen en er zijn ruime democratische vrijheden, hoewel deze in veel landen bedreigd worden.

Burgerlijke democratie heeft niet altijd bestaan: de arbeidersbeweging heeft lang strijd moeten voeren om democratische vrijheden zoals het stemrecht, het recht op organisatie en het stakingsrecht te veroveren. Vrouwen hebben ook moeten vechten om te mogen stemmen (pas sinds 1948!) In vele opzichten hebben de kapitalisten een voorkeur voor de burgerlijke democratie. Ze laat hen toe hun dominantie te behouden zonder dat ze riskante en onpopulaire

dictatoriale maatregelen hoeven door te voeren. In de laatste 60 jaar heeft de kapitalistische klasse enkele nare ervaringen gehad met niet-democratische regeringsvormen - het fascisme in Duitsland en Italië bvb. leidde tot een wereldoorlog en massale vernietigingen.

In laatste instantie echter zullen de kapitalisten, wanneer ze zich bedreigd voelen door de groeiende macht van de arbeidersklasse, niet twijfelen om hun toevlucht te nemen tot andere kapitalistische staatsvormen. In de 20ste eeuw waren de typische alternatieven van de burgerlijke democratie de militaire dictatuur (zoals in Griekenland onder het kolonelsregime vanaf 1967 of in Chili na de militaire coup van Pinochet in 1973) en het fascisme, zoals in Duitsland onder Hitler en Italië onder Mussolini. Zowel in militaire dictaturen als onder fascistische regimes worden democratische parlementaire rechten, vakbondsrechten en politieke rechten afgeschaft en geeft de heersende klasse de macht aan een kleine groep die regeert met dwang en terreur.

Het type regime dat zich in elke historische periode voordoet hangt af van het zelfvertrouwen van de burgerij om democratische rechten toe te kennen. Maar elke heersende klasse zal overschakelen op autoritaire regeringsvormen indien nodig.

Iedereen die een beetje actief is aan de linkerkzijde, van syndicalist tot milieu-activist of antifascist, zit opgeslagen in de gegevensbanken van het CBO en de Staatsveiligheid. Zo werd in Engeland bvb. bekend dat in de jaren '80 een hele reeks scholieren een dossier hadden bij de staatsveiligheid omdat ze in het kader van een werkje voor de school iets moesten schrijven over Oost-Europa en daarover de ambassades aangeschreven hadden. Iedereen die een brief schreef naar de ambassades van Oost-Europese landen kreeg een dossier bij de staatsveiligheid... In België werd bekend dat een onderzoek gestart werd om alle migrantenverenigingen in kaart te brengen, wegens de mogelijke dreiging die ervan zou uitgaan.

Deel 4: Is een Kapitalistische democratie democratisch?

Pro-kapitalistische politieke theoretici zeggen dat er twee staatsvormen zijn: 'dictatuur' en 'democratie'. Beide zijn manieren om te verzekeren dat de heersende klasse de controle in handen houdt. Marxisten verdedigen democratische rechten maar zeggen dat een echte democratie niet kan bestaan zolang de economische en sociale macht in handen is van de heersende (kapitalistische) klasse. Kapitalistische ideologen zeggen dat het systeem 'democratisch is omwille van het stemrecht, en

(binnen bepaalde grenzen) het recht op vrije meningsuiting en op politieke organisatie. Een typisch argument is dat "als je dingen wilt veranderen, je jezelf altijd kandidaat kan stellen voor het parlement". In werkelijkheid zijn de dingen iets ingewikkelder. In een burgerlijke democratie, behoudt de kapitalistische klasse haar macht op de volgende wijzen:

ZE CONTROLEERT DE ECONOMIE.

Dit is natuurlijk de basis, de meest belangrijke bron van kapitalistische macht, die het uitgebreide middelen geeft om de voortzetting van de heerschappij te verzekeren. Door hun controle over de werkplaatsen en financiële instituties kunnen zij bv. beslissen, dat duizenden arbeiders ontslagen worden, dat gemeenschappen verwoest worden en dat duizenden uit hun huizen worden gezet.

ZE DOMINEERT IDEOLOGISCH.

Zoals Marx zei: "De heersende ideeën in ieder tijdperk zijn de ideeën van de heersende klasse". De communicatiemiddelen (kranten, televisie, etc..) zijn ofwel direct in het bezit van de kapitalisten of gecontroleerd door hun politieke vertegenwoordigers. Kapitalistische ideeën worden gereproduceerd in universiteiten en veel andere instellingen.

ZE CONTROLEERT HET GERECHTELIJK- EN AMBTENARENAPPARAAT.

Vooraanstaande burgerlijke ambtenaren worden niet verkozen, maar zijn carrièristen die een hoog salaris verdienen en dezelfde levensstijl hebben als vele kapitalisten. Ze wisselen vaak tussen industrie en regering. In 1990, verwisselden 373 ambtenaren bij het Ministerie van Defensie en officieren bij het leger hun job voor één in de industrie. Het overgrote deel ging werken voor wapenproducenten. De top van de ambtenarij blijft in dienst, wie ook verkozen is. Zij beslissen welke informatie wordt gegeven en welke opties er zijn voor politici. Zij worden gerekruteerd uit dezelfde elitescholen en hebben dezelfde sociale achtergrond als de vooraanstaande kapitalistische politici en rechters.

De wetgeving wordt niet enkel door het parlement gemaakt, niet-verkozen rechters, dit zijn overwegend oudere mannen van geprivilegieerde achtergrond, spelen eveneens een grote rol.

DE KAPITALISTISCHE KLASSE CONTROLEERT DE OFFICIELE POLITIEK.

In feite is de hele 'democratische' structuur ontworpen om de arbeiders buiten te houden. Politiek voor de

meeste mensen is beperkt tot een keer stemmen per zoveel jaren. De meeste vooraanstaande politici oefenen een vrij beroep uit - juristen, journalisten, dokters, bedrijfsleider etc - en veel liberalen, CVP'ers of tegenwoordig ook de nieuwe SP-voorzitter zijn zelf kapitalisten. Het 'democratisch' systeem gebruiken is veel gemakkelijker als je geld en macht hebt, als je toegang hebt tot pers en televisie. Dit maakt alles veel makkelijker voor kapitalisten dan voor arbeidersorganisaties -althoewel we de mogelijkheden binnen dit systeem moeten aangrijpen om onze socialistische ideeën te verspreiden. Het parlement wordt beschreven als 'de beste club van de wereld', er is een tendens om de leiding van de arbeidersklasse of parlementsleden die hervormingen willen te absorberen door middel van afspraakjes, privileges,... Een groot aantal ministers, waaronder ook zogenaamde "socialisten", worden bedrijfsleiders, vooral van ex-openbare bedrijven. De hoge lonen en onkosten van ministers bezorgt hen een levensstijl die anders is dan de meeste mensen die voor hen stemmen. Op deze manier zijn ze geïsoleerd van de effecten van hun beleid. Daarom zijn wij voorstanders van een parlementair aan een arbeidersloon: zij die menen de belangen van de arbeidersklasse te vertegenwoordigen, hoeven niet meer te verdienen dan de gemiddelde geschoolde arbeider. Er kan geen

echte democratie zijn zonder economische democratie, geen echte democratie zonder dat gewone mensen toegang hebben tot het maken van beslissingen. De enige echte democratie is een socialistische democratie.

Deel 5 : De repressieve instrumenten van de staat

Elke vorm van klasseheerschappij, elke vorm van kapitalistische heerschappij, houdt verschillende vormen van dwang in. Zelfs in een burgerlijke democratie, waar er veel formele democratische vrijheden zijn, gebruikt de bourgeoisie repressie, soms in grote hoeveelheden. Een goed hedendaags voorbeeld is het rechtssysteem in de Verenigde Staten. Van de bijna 2 miljoen gevangenen zijn 60% zwarte, overwegend jonge mannen: het systeem is, tenminste gedeeltelijk, een instrument van repressie tegen de zwarte gemeenschap.

Hier bekijken we kort de verschillende repressieve takken van de staat:

HET RECHTSSYSTEEM.

In elke maatschappij is er een orgaan van regels of wetten die in een maatschappij leven. Deze verklaren antisociaal gedrag zoals moord, fysisch geweld,

diefstal, etc. 'vogelvrij'. Het is door deze wetten en hun handhaving dat de staat haar reputatie verkrijgt van neutrale regulator van de maatschappij. Wetgeving onder kapitalisme is klassenwetgeving. Het bestaat om de eigendomsrechten te verdedigen. Dit is het geval zowel met het burgerlijk recht, dat dingen als het uitvoeren van schulden en contracten behandelt, als met het strafrecht. Marxisten, natuurlijk, zijn niet tegen legale sancties tegen antisociale misdrijven - inbraken en geweldplegingen, bijvoorbeeld. Hoewel, de manier waarop zelfs het strafrecht wordt toegepast is klasse-verschillend: als je arbeider, zwart, marxist,... bent, dan heb je veel meer kans om veroordeeld of opgesloten te worden. De helft van de gevangenen in Groot-Brittannië zitten voor misdrijven gerelateerd aan schulden of in preventieve hechtenis. Eén op vier vrouwen zit in de gevangenis voor een eerste vergrijp vergeleken met één op zeventien mannen. 23% van de vrouwen zitten voor diefstal vergeleken tot 11% van de mannen. 80% van de vrouwen in de gevangenis is werkloos of krijgt een uitkering, als gevolg van 'misdrijven gerelateerd aan armoede'. Je hebt veel meer kans om in de gevangenis te geraken als je veroordeeld bent voor een bankoverval van 10.000fr. dan voor een geval van financiële fraude van enkele miljoenen. Denk maar aan de KB-Lux affaire. Daar is nog steeds niet tegen opgetreden, maar waag het

ondertussen niet om met je fiets zonder licht rond te rijden! Daar kan plots wel erg vlug opgetreden worden.. Marx legde uit dat de zogenoemde neutraliteit van het recht ondermijnd wordt door ongelijkheden in inkomen. Bijvoorbeeld, het is een misdrijf voor zowel armen als rijken om voedsel te stelen. Maar de armen zijn eerder verplicht om te stelen dan de rijken die zich al het voedsel dat ze willen kunnen veroorloven.

Verder is er een hele reeks van overwegend politieke, klasse-wetten, verbonden aan zaken als "openbare orde". En wat die openbare orde inhoudt is natuurlijk erg flexibel, naargelang van op wie het van toepassing is.

De wet wordt ook meer en meer gebruikt als instrument om op te treden tegen stakingen of bewegingen. In Engeland zijn er zelfs wetten over het aantal mensen dat mag deelnemen aan een officieel piket.

Via dergelijke wetten doet de heersende klasse een beroep op de arbeiders om de wet te respecteren. Ze baseren zich op de algemene consensus over het recht in verband met criminaliteit om de arbeiders over te halen om ook de politieke wetten te respecteren. Alhoewel dit tijdelijk een effect kan hebben in het

tegenhouden van de beweging, zal in een strijd vrij vlug duidelijk worden dat de wetten niet altijd in ons belang zijn. Via acties met burgerlijke ongehoorzaamheid (vb. het niet-betalen van de 50frank vuilzakken in Gent) kan het idee verspreid worden dat je beter de wet breekt dan de armste bevolking te breken.

DE POLITIE.

De politie, samen met het leger, vormen het centrale 'instrument van gewapende mensen' dat zich in het centrum van het staatsapparaat bevindt. Zij zijn de eerste lijn van verdediging tegen alles dat de openbare orde van het kapitalisme verstoort. In de laatste 20 jaar, waarin de sociale spanningen zijn toegenomen, is de mythe van de hulpzame vriendelijke politieagent die verloren gelopen katten zoekt en oudjes helpt oversteken, verloren gegaan. De ideeën die leidende politiemensen vandaag naar voor brengen geeft aan dat zij hun basisfunctie van het beschermen van kapitalisme goed begrijpen. Voormalig hoofdcommissaris van Manchester, James Anderton heeft gezegd: "Ik denk dat in de toekomst... 'gewone' criminaliteit als diefstal, inbraak en zelfs gewelddadige misdrijven - niet de dominante hoofdtak van de politie zal zijn. Waar we ons meest mee zullen moeten bezighouden zullen de heimelijke en uiteindelijk

openlijke pogingen zijn om de democratie en de autoriteit van de staat omver te werpen, en in feite om zichzelf te betrekken in acties van opruiing, ontworpen om ons parlementair systeem en de democratische regering in dit land te vernietigen." Terwijl de moord op André Cools nog steeds niet opgelost is, de pedofilienetwerken rond Dutroux nog niet ontmaskerd zijn, er geen enkele arrestatie verricht is in het kader van het onderzoek naar de Bende Van Nijvel,... vindt de politie wel de tijd en de middelen om betogingen van antifascisten met zware middelen aan te pakken of om de patrooms te begeleiden in het leeghalen van bedrijven waar gestaakt wordt en waar via deurwaardersexploten en politie-tussenkomsten geprobeerd wordt materiaal uit het bedrijf te halen.

Sommige delen van de arbeidersklasse en zelfs de middenklasse, vooral jonge mensen, zijn tegen de politie. Maar de arbeiders zijn ook bezorgd om criminaliteit, waarvan zij de voornaamste slachtoffers zijn. Ze vinden dat de politie nodig is om bepaalde situaties af te handelen die zij zelf niet kunnen oplossen. De politie gebruikt die bezorgdheid rond criminaliteit om steun voor zichzelf op te bouwen en om meer macht en middelen te vragen. Wij eisen dat er democratische controle moet zijn op de politie. De bevolking moet zelf kunnen beslissen waar en

wanneer er opgetreden moet worden. Als de rol van de politie toch zou bestaan uit het beschermen van mensen tegen diefstal en fysiek geweld, welk mogelijk bezwaar kan er dan zijn tegen controle door diegenen die zij geacht worden te beschermen? Wij komen op voor een democratische controle over de politie: voor verkozen comités die het recht hebben om prioriteiten en middelen te bepalen. Daarnaast eisen we ook dat er een onafhankelijk klachtencomité komt, een onafhankelijk bewijs-systeem, het verwijderen van racistische politie-functionarissen,...

Een politiecommissaris uit Boston, Robert Di Grazia: "We geven het publiek ons klein geheimpje niet prijs dat degenen die de misdrijven plegen waar de mensen mee bezig zijn, bvb. gewelddadige straatcriminaliteit, dat die voor het merendeel veroorzaakt worden door armoede, werkloosheid, gebroken gezinnen, slechte opvoeding, drugsverslaving, alcoholisme en andere sociale ziekten waaraan de politie weinig of zelfs niets kan doen."

HET LEGER.

In de meeste West-Europese landen was het leger opgebouwd als een koloniaal leger met wereldwijde operaties om de macht van de staat tegen koloniale volkeren te verzekeren. Het leger is echter vooral van

vitaal belang voor de veiligheid van de kapitalistische staat tegenover andere kapitalistische staten. Maar het leger is ook de laatste verdediging tegen revolutie en openbare wanorde.

'Het assisteren van de burgerlijke macht', waarmee bedoeld wordt het tussenkomen in openbare verstoringen is een deel van de rol van het leger. Het leger werd in het verleden geregeld gebruikt tegen strijdbare bewegingen of stakingen. Bij grote verstoringen die de politie niet alleen af kan, wordt het leger ingeschakeld. Door de semi-militarisering van delen van de politie (riot squads etc) is er wel een hogere drempel nodig voor de verstoringen dan voorheen.

DE POLITIEKE POLITIE.

Elke kapitalistische staat heeft één of meer geheime inlichtingendiensten, die er voor een groot deel op gericht zijn in het volgen en storen van wat zij 'subversieve elementen' noemen (waarmee ze politieke bewegingen als Militant Links, militante vakbondsmensen en radicale activisten die hun beleid en systeem aanvallen, bedoelen). Hun rol is blootgelegd in 'The enemy within', een boek door de journalist Seamus Milne, over de rol van de staatsveiligheid in de Britse mijnwerkers-staking van

1984, en hun poging om de stakingsleiders zoals Arthur Scargill 'politiek en sociaal' te vernietigen. Daartoe ging de staatsveiligheid zelfs over tot het storten van £500,000 (ongeveer 30 miljoen fr.) op een rekening in Dublin die banden had met Scargill (alle Britse rekeningen van de vakbond of van Scargill persoonlijk werden geblokkeerd tijdens de staking...). Via die weg wilden ze Scargill beschuldigen van fraude en corruptie, maar deze poging mislukte.

Bron : <http://www.offensief.demon.nl/destaat.html>

www.islamhouse.com

Islam voor iedereen !

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

Islamic Propagation Office in Rabwah

P.O.Box 29465 RIYADH 11457 - TEL: 4454900 - 4916065

FAX: 4970126 - E-Mail: rabwah@islamhouse.com

<http://www.islamhouse.com>